

కర్ణాటక బాల్యం

902
8598

చివరికి 32
1911



కర్ణావందదాయిన

3/1911

— :: —

అనుస్థగంధము

530/3011

వికాఖపట్నంజల్లా అనకాపల్లివాసుండగు

బి. బాలాజీదాసునిచే

[నా య బ క్తి

అనకాపల్లి

[శ్రీ వేంకటరమణవిలాస ముద్రాగారంబున.

ముద్రాపించి ప్రకటింపబడినది.

ముద్రాపితము 5000 పకులు.

1911

Registered Copy-right

Price 0-6-0

దీనివలె 0-6-0

శ్రీ

కర్ణానందదాయని

—:—:—

530

అనన్తగంధము

విశాఖపట్నంజిల్లా అనకాపల్లివాసుండగు

బి. బాలాజీదాసునిచే

[వాయబడి

అనకాపల్లి

శ్రీ పోర్టు గణపతివలెన ముద్రాగారంబున

ముద్రాపించి ప్రకటింపబడినది.

మొదటికూర్పు 500 ప్రతులు

1911

Registered Copy-right

Price 0-6-0

దీనివల 0-6-0

చదువరులారా!

నేను తెల్లనోటుల హరికథామధ్యంబున రసవంతంబులగు నద పద్యంబులను పఠ్యసింప నవి కోరక తెట్టివారైనను హాస్యాస్పదంబగు పద్యంబులువిని కావ్యసియిచ్చుని బాధించుచుండిరి. అంత యుగధర్మమిట్టిది యని యెంచి కారలకునంతవ మొదలొస నీవిధంబునకావ్యసిని నిండుగల పద్యంబులు కథాంతరమందన్పుటన్పుట నుపయోగింపవచ్చును. మఱియు విందు నక్కడక్కడ దోసములున్నచో చక్క జేసి యుపయోగింపెడిభారము నడువకలెదెదిచిరిసి.

అనకాపల్లి, } బుధజనవిధేయుడు,
విశాఖపట్నంబల్లా. } వీ. బాలాజీదాసుడు.

ఈదిగువనుదహరించిన గంధములు విశాఖపట్నంబల్లా అనకాపల్లి వాసుండగు వీ బాలాజీదాసునకు వ్రాసినవచ్చును.

యా. అ. పై.

1 నలచరిత్రము	0—6—0
2 ప్రియంవద	0—6—0
3 హరిశ్చంద్ర	0—6—0
4 సీతాకళ్యాణము	0—6—0
5 ద్రావదీనూపవంశక్షణము	0—6—0
6 సూర వాసుచరిత్రము	0—4—0
7 బయప్రద అనగా పుహారవ చరిత్రము	0—6—0
8 హరికథాయితిననచుంజరి మొనటిభాగము	0—4—0
9 డిటో. రెండవభాగములచ్చులోనున్నది	0—4—0
10 గయోపాఖ్యానము	డిటో.	...	0—6—0
11 కర్ణానందచాయిని	0—6—0
12 బాలసుందర చరిత్రము మిది రంగనాయకవిరచితము	0—4—0
13 సారంగధర సూరబత్తుల సూర్య } నారాయణగారివిరచితము. ... }	0—6—0
14 కుచేలచరిత్రము నుదర్పనదానవిరచితము	0—8—0
15 కర్ణాచ చరిత్రము	డిటో.	...	0—8—0



శ్రీ



కర్తా సందదాయినో

—:—:—:—

కా! శ్రీవైకుంఠులు కంగుకంబు గరనీరేజంబులన్గొట్ట రా !
 వీవాస్తాంతకవైరినూదనునిచే చెండావలన్బోవ ప !
 జ్ఞానమోజము బంతియన్నభ్రమచేతన్ హస్తముంజాచి బల్!
 తీవ్రబట్టినయట్టి పూవిల్లుతండ్రిన్గొల్తు మోక్షార్థినై !

కారప్రథ—అన్యోపదేశము

గీ! పథిక ! పున్తుకధర ! కొంతవడినిలువ్రము !
 వైద్యశాస్త్రమా ? గణితమా ? వైద్యశాస్త్ర !
 మైన నాయత్ గుడ్డిది యన్యదేశ !
 గమనుడయ్యెను నాభర గణితమైన !

ఉ! ఆయనలేకు గామమున సత్తయు మామయు నిద్రకెందినా !
 రూయలనూచిపిన్లుకకుండెను మాలసయుండు నిద్రబో !
 నీయడు వీచబాధలిక నేధరియింపగజాల వేగర !
 మ్మా యిటువీర పాదుడరి నూనముదాలిచి జాగియున్న బూ!
 చీయనివిల్చె కారపరసీనుహ నేత్ర రహస్యభావలన్ !

మూర్ఖప్రభువగ్యనలాభము-అన్యోపదేశము

కం! మానుగదూరమునలన !
 గానుండుటజూచి తేటికరియనుభ్రమచే !
 దానముగొననానక్తిని !
 బూనికతోతోన దుస్సపోతయ్యెనుదా !

భర్తనమీపమందున్నవాడిని చేపలబట్టువాడు యెర చేపలమీద
తెట్టి మీనయ్యయను విటునకన్యావశేషంబున పొమ్మని నూచించుట.

ఉ॥ మోసముగల్గు వేమఱలిపొమ్ము భవత్సవంబుచేర పే॥
రానవహించి యాత్మభవయాతనచేతను వద్దితీవు నా॥
కోసమురాకు నీకుబ్రతికూలుడు నాయధికారివచ్చె నం॥
తోసముగా భక్తత్రియలతో గమనింపుము మీనవిశ్రమా॥

అన్యవదేశములు.

అ॥ గీ॥ మాళికాకులార ! యీలపురుగులార !

కోంగలార ! గుడ్లగూబలార ! !

నాయిమూసివినుడు కోయిలవత్కెడి !

మధురమైన పంచమస్వరంబు !

చ॥ చులయగిరివ్యసించు పెనుమాకులు గంధపుడెట్టు స్వర్చనా॥
పాలుపునుదాల్చి యెల్లరకుమోదమెసంగును వేయివత్పిరం॥
బులు సవసిందినప్పటికి బొంగువెడు శ్లకు దత్పువానవ॥
ల్లలుగవు శారణంబరయగా దమలోపలసారముండమిన్॥

ఉ॥ మాయురే మానమూనుటలు మినివదింపుయి నేడు పంచమ
స్థాయిని లేనిచో పరభృతంబని నిన్నెటుగంగ నేర్తురే॥
ఱాయెడ మానవుల్యటమహిజమునన్వసియించియున్న ఱా॥
వాయనకోటిలోన సితవైఖరిలీలజరించు కోటిలా॥

ఉ॥ నీకువివేకమున్నగననేర్తువు సద్గతివేషమున్నచో॥
లోకులునిన్ను సాధువులలోగణియింతురటంచు నక్కటా॥
యాకులమేయుచుంజలము నానుచు మానముదాల్చి కాయము॥
నీకరమైనగడ్డమును తెందిచరింతువు వెట్టిభాగమా॥

చ॥ పురుగు జనాజి కుంకుమము పూసినచక్కవతోడనున్న వ॥
దనయన లెల్ల మోటమునమడ్లనస్నానమునేయజూచి నీ॥
తనువలయాపవాసనల చాల్చునటంచు జలాశయంబుతో॥

మృదుగుడునుంటివజ్జకు మున్నెలిఖంచెను నల్పు మీకులర ।
బున జన్మించువారలకు బొమ్మిక లాభములేదు కామా ।

౮౭ నె బూరిపిల్లిగడ్డ పూజలోవాడు ।

చుందు చిన్న దెసనుర్విజనులు ।

గార్థభవ్యషణ్ణంబు గనుటకగొప్పదై ।

యన్న నేమి నివ్వయోజనంబు ।

౮౮ కమ్మరిగడ్డపాఠగొని గొబ్బునదవ్వి ఖరంబుమీదనం ।

బ్రమ్మననంబి తెచ్చి తింపదయుగమ్మన దొక్కితొక్కి చా

కమ్మననైచి క్రిప్పి యనలమ్మనదగ్గ మొన్నర్చునీటిక ।

త్తమ్మలకై న నేగడువిచారము నొందుటలేదుగాని హ ।

స్తమ్మనబట్టి మానినులు చట్టున మొట్టుదురందుచేత డెం ।

దమ్మలతమ్మిలో జలకణంబుగతిం దరియించుచుండెనా ।

జమ్మకుమాకు లీనులపవాదము తెచ్చుదుచేసినారొ కో ।

మ్మనస్త్రీలకిట్టియలవాటొనరించెను తామ్రపాత్రమా!!

రిఫారమర్చునంగతి.

సీ బొట్టరిమూవింగు జట్టునాపేరింగు ముండరకాపింగు మురియు
చుండు । పావుకగోయింగు సారాయిడింకింగు వీధుల రోలింగు
వెలయుచుండు । నదులకుపైరింగు మదవతులలుకింగు పకపక
లాభింగుబరవుచుండు । కనునంజ్జవేకింగు గరిలితోస్త్రీకింగు కర
ములపేకింగు జరువుచుండు । నందులవాకింగు సతులకై వెం
టింగు ప్రక్కనస్త్రీకింగు ప్రళలుచుండు । కాలు స్త్రీకింగు కైకట్ట
పేకింగు యగ్నుస్సోస్త్రీకింగు లలరుచుండ । పహింహి కేతింగు నం
జడియాటింగు పిగరెల్లస్త్రీకింగు చెలగుచుండు । వింతిగనలోడింగు
జంతులమాటింగు లలకార్డిస్త్రీకింగు నెలుపుచుండు

గీ ఇట్టికర్మలొనర్చుచునెవరికెన్ను ।

వాడుగానక పెద్దలపగిదివధల ।

పాడుబొమ్మలనర్పింపగూడదంచు ।

పలుకుదురుకొంతమందిరిఫారమర్పు ।

సీ॥ తమకులాచారపథతులెల్లవివనాడి పరమహర్షమునరిఫ్రమ్మమెంటు
రూమునకరుదెంచి యారలనర్పించి యెలమిబట్లక్కుతో నెస్సెలెం
టు । బ్రాంసి వున్నీ బీరు వైచు బీఫ్ముక్క లిమ్నెట్లు సోడా
కోడ్డిగుడ్లువాంటు । అరివుచ్చుకొనికోడ్డులనుజోగుదు న్యారసు దరీ
మణులహాసులకువెంటు ।

గీ॥ సరససల్లాపములరాతిజరిపినద్యి ।

రంగుకోటులువేసిమీటింగుజేసి ।

పాడుబొమ్మలనర్పింపగూడదంచు ।

పలుకుదురుకొంతమందిరిఫారమర్పు ।

ఉ॥ సామలపాటవిన్న మదిచంచలమవ్రునిక సానిమేళముల్ ।
మామడటంచు సత్సభలమాటలనాడుచువేముఠుగులన్ ।
బూనిపీఠివేళ నటబోయివధూటులమోతిపానకం ।
బొమరిఫారమర్లగన నద్యుతమయ్యెనుమితరత్నమా ।

త్రాగుబోతుల లక్షణము.

సీ॥ పాని మొదల్గు రాధాకుమారునిపోల్కి నెగిగంతులికుంజనేయు
పోల్కి । గుణకవిద్వరబోవుకుంభకర్ణునిపోల్కి । కింకరునిబొమ్మ
పందిపోల్కి । అతిసుధుకోర్కులనాడు కోమలపోల్కి । విష్ణు
చునుండు కాకిపోల్కి । వేమర ముసుల గావిండు గావణుపో
ల్కి కొంటెపమునేయుండుపోల్కి ।

గీ॥ కల్లుసాగాయిలయ్య దాసయెల్లువంటిది ।

జిజ్ఞాసాదీవిధంబుననాచరించు ।

అమృతలెటుగ నేరరు తెలియగలరట్టి ।

మూటిబోగలవారలాడోయిమహిమ ।

ఝంఝూటి—త్రిత్రత్రత్ర.

బింగ్, బింగ్, బింగ్, టాడి, విత్, మటన్, పకోడి || బింగ్
వెరి, గూడ్, టు, బాడి, డోంటు, ఫర్ గెట్, మైలేడి, || బింగ్
ప్లీజ్, ప్లీజ్, కమిన్, వాట్, ది, డోర్, ఆఫ్, ది, హాట్
ఎండ్, బిగ్, చిమ్మిపుట్, హియరాఫ్టర్, వుయి, వల్, మీట్ || బింగ్
సీ, సీ, మై, బ్యూటీ, నిసీజల్, మై, పార్టీ,
వుయి, మష్ట్, ప్రే, ఆల్ట్రియి, ఇటీజ్, అవర్, డ్యూటీ || బింగ్
ఈచ్, టుక్, వన్, పన్, డోస్, డోంట్స్, బియూండ్లీ, ప్యాస్
ఎ, యామ్, కింగాఫ్, మెడ్రాస్, కైండ్లీ, సే, టు, బాలాజిదాన్ || బింగ్

నహు షునిచర్చితము.

|| బలశాసనుడు బ్రహ్మచార్యుల మున్న యాగయై వినమున
దాగియుండఁ జను మహారాజు నయమున శతమేధములు చేసి
యింద్రతప్తమునుపహించి అన్నిభోగంబుల ననుభవించుచు శచీ
దేవిని గోరగా దిగులుతోడఁ తరుణి సురగురుతోడఁ నరవరు దు
శ్చింత విన్నవింపగ మునివిభుడునూచి

గీ॥ ముందు పురుహూతు పల్లకిస్తునులు మోయు

చుండదాను మాయలు సేరుచుండెగాని

యేనతనికడ కరుగుట నెఱుగననుచు

వార బంధుమనంగ నవ్వారిజాక్షి॥

గీ॥ కబురు బంపగ నహు షుడు గొతుకమున

బల్లకినియెక్కి తపసుల బట్టమనిన

మునులు సర్వోభవాయని మోయుచుండఁ

నందముగ గొండచిలువయైకిందబడియె॥

వీణచేబూనివచ్చిన బ్రహ్మణుని గొల్లవాచుచూచి.

|| (గొల్ల) కాశికిబోతివ్రా బనుడ కాయిడిదెస్తెవై

(బ్రా) కాదువీణ

(గా) యబ్బోశిరో నేను చానిగని బోల్చగ నేర్తును కాదుకాదునీ!
వాశిగమాడుతా వదియునై నను బూనికనూడుమియనన్!
బేళలమైనగానరుది వీసమెఱుంగరు మూఢమానవుల్!

నారదుడు లక్ష్మీనాలొకింది.

మ॥ వసితా! చాతల మందరంబులవసిన్వాసార్హమైయుండగా!
చని లోభివృత్తుల చెంతనుండుటది నీచంబన్న క్షీయిట్లనన్!
దనయా! నన్నతి చుల్కనన్ గనిరి చాతల్లోభి పూజ్యుంబుగా!
గనెగానన్ పరియింతు వానిగృహ లోకంబందు గానప్రియా!
నార-కం॥ జగతిని లోభులు గౌరవ!

ముగ జూచెదరంచు మోదమున నేగెదమ్రా!

మగువా! వన్నెచెడువృర!

గగ రాగినిజేసు పసిడికై వడి దలపన్!

పడచుండెడుమును మునలిమగడుచూచి.

ఉ॥ ఇంతిరో! పెండ్లికాలమున నిచ్చిన సొమ్ముడుగంగరాగు పూ,
బంతిరో! నీవయింగలుగు భ్రాంతియుబోదు శరీరమందు ర!
వ్యంతయుశక్తిలేదు పరమాత్మునిపై మదినిల్వబోదు నీ!
తంతువుతోడనై నను శతాబ్దములీభువనండు గోమలీ!

లత్తకోడండ్రజగడము—లక్ష్మీ సరస్వతులు.

సీ॥ వనజమందిరి భారతినిజూచి నినునుచానన జేయువారు నానదనము
నకు! రాకతప్పదుగాన నీకుగౌరవము లేదనిపల్క వాగ్దేవి యత్త
నుగని! నీవున్నచోటను నేనులేకుండిన పకుసమానులనుచు బ
లుక దమ్మి! చూలి విజృంభించి యూలి తల్లులపోరు వారింప నూ
హించి పారిగాంచి!

గీ॥ కలహమొందుట మీకిదిఘనముగాదు!

తలపనిరువునకును హెచ్చు తగ్గు లేదు!

గాని మీరున్నచోట నజ్ఞానమున్న!

సార్థకము లేదుచూడ యధార్థమిదియె ।

ముసలివానికి పెండ్లిజేయ నూహింపనెంచిన బాలిక తోడిబాలికతో.

ఉ॥ నీరజగంధి నాదు జననీజనకల్ ధనకాంక్షచేత నం ।

సారిసుఖంబెఱింగి ముండుశయ మొండక నక్క టక్కటా ! ।

పేమినొక్క వృద్ధునకు బెండిలిసేయగ నన్ను నెంచి యు ।

న్నారు మరళరాజగమనా ! ధనధాన్యమహత్వమెట్టిదో ।

వైదికిసరసము.

గీ॥ అఖలవేదాధ్యయన శుభ్రమైన నాయు ।

ధరమునకు సంతుదోసము దగలనీకు ।

కొఱుక నీకీచ్చగిలదే కులుకలాడె ।

యెడమచెవి గొఱుకమా దీనికెగునెంచ ।

హరిః ఫలలో చుట్టలుగాల్పువారికింగలతాభము.

చ గురువరనృశ్యగీతములు గొబ్బున వారవిధూళిరోమణుల్ ।

జరుపగ కాగడల్గొనిన చాకలులేమరితంబొనర్చి యు ।

కరణినిబుట్టిరో దెలుపగావలెన్న గురిండువత్కె నా ।

దరమున సత్కథల్ జరుగు తావుల జుట్టలుగాల్పువారీ ।

ధరరజకాళియై కొరవిదయ్యములై జనియింతు వానవా ! ।

లోభివానిని దర్శింప గలిగినట్టి యాదరణ.

సీ॥ ప్రేమతో వాక్రభువేమిచ్చెనంటిరా యూరనుండుటకునై చేర

నిచ్చె । చలిచేతవడకుచు ఎలువలేదన్నంత కడువడి చేతులు ము

డవనిచ్చె । ముష్టికైపొన్నూరు బోయి క్రవ్వటరాగ దరిలగొట్టక

సింట జొరవనిచ్చె । కడుడప్పిచేదస్సి గంజబోయవటన్న బావి

లోపలనీరు ద్రావనిచ్చె ।

గీ॥ ఇట్టిత్యాగినిజూడబో మితనీకరడ ।

నాటిగాకనల్లీగతి సలువగలరె ।

సరసగుణసముదాయ సజ్జనవిధేయ !
త్యాగవిశిష్టరాధేయ సద్భాగధేయ !

కలియుగ హరిదాసులనంగతి.

చ॥ సరసతనున్న తెల్పుటకు పాహితీశూన్యము సజ్జనాల్లిపై ।
గురుతు హు శక్తి దైవమునుగొల్పుటవాన్తి శిరోజపుంజము ।
ల్విరివిగదిద్ది వేషములువేయుచు మోరలనైత్తి వీధులం ।
దిరిగెడి దాసులెట్లు భవదీయవదంబును గండురీశ్వరా ॥

సీ॥ బాజారుమాటల పదపద్యములువాని తగని గర్వమునొందు దా
సుడొకడు । ధనమునంపాదించి దానక వారకాంతలకు సమర్పిం
చు దాసుడొకడు । విధవలదరిజేరి వేబూటకములాడి ద్రవ్యమా
ర్జించెడి దాసుడొకడు । తనకథ పండితుల్వినదగినదని యాత్మస్త
వంబొనరించు దాసుడొకడు । కోర్టునోవాదించి పార్టీలపైని పద్య
ములల్లి చదివెడి దాసుడొకడు । తనకులస్థులచెంత తగని టప్పా
ల్లోట్టి తగుమెప్పునొందెడి దాసుడొకడు । సభకు బటమునకు
సాష్టాంగముగ మొక్కి త్రాగిలేనగలేని దాసుడొకడు । బట్టతె
రువుదెచ్చి దిట్టంబుగానప్పుదీసి చెప్పకనేగు దాసుడొకడు ।

గీ॥ తక్కినటువంటి దాసులెక్కనేయ ।
నేల యిటువంటివారు నీలీలబాడి ।
ద్రవ్యమార్జించుటయెగాని ధర్మవర్త ।
నంబుమానిరి శాశ్వతానందరూప ।

కలియుగపురుషులస్థితి.

గీ॥ జగములేలెడి మేటిరాజ్యులైన ।
ధనముగలవారలైన విద్వాంసులైన ।
దీనులయిన సత్సేరుషజ్ఞానులైన ।
స్త్రీలకడ బూరుషులు బానిసీలుగారె ।

ఉ॥ మోసపుగాంధ్రు మంత్రులల మూఢశిరోమణులౌ వక్రీభు వి ।

శ్వాసము లేనిక్షర్కులససత్యమనీషులమిన్లు మర్త్యులం ।

గాసిలిబెట్టు బంటులనుకంపనహించని నేలతేకులౌ ।

ఫీసునగూడియున్న నిరుపేదలకార్యములెట్లు బాగగున్ ।

ఇద్దరుభార్యలుగలవానియవన్థ.

గీ॥ ఒకనికిద్దరు పెండ్లములున్నబ్రతుకు ।

వీధిలోనుండు నొక దానివిషవలయు ।

పడుచునతి తెల్లవెండుకల్పటిలాగ ।

వృద్ధసతి నల్లవెండుకల్పేరికివేసె ।

మూఢులు—భోగకాంత.

కం॥ ఎవ్వనిగని నీవిప్పుడు ।

నవ్వితిపూ దెల్పు వారనారీ ! యన మీ ।

మువ్వరులోపల మూఢుం ।

డెవ్వండ్లో వానిజూచి యేనవ్వితనెన్ ।

చేను—సత్సభ.

గీ॥ పచ్చికయు దూలగుండ వెంపలియు నాది ।

పసికిరానట్టి మొక్కలబట్టితీయ ।

నేలనందంద వెలితియై నికరమైన ।

పొలముపొలిక నీసభ వెలసె నహహ ।

అల్లరలేనిసభ.

గీ॥ శలవుదినముల్ నుద్యోగికలముపొల్కి ।

కాటకంబున కాపు నాగలివిధంబు ।

అమవసంబున కంసాలియాయుధంబు ।

సరణి చేప్తావఃప్రమై సభవెలింగె ।

నిద్రాదేవినికల్పించి బ్రహ్మయిచ్చినవరము.

సీ॥ సన్నిధిలోవిరువారి సన్నిధిజేరుము జూదర్లపొత్తుకై జూడకమ్మ ।

అలిత విద్యాభ్యాసకుల గూడియుండుము త్రాగుబోతులమది దల

మిమ్ముల బావమొనర్చెనెవారి జతగూడియుండుము చోరుల వెను
వెంట బావకమ్మ । స్వస్థిలగమనించు వారితోగలియుము పర
పథాశుల కేల్పట్టకమ్ము ।

గీ॥ ఇటుల బెప్పితి ననుచు వేరంచకమ్ము ।

నావచనములు మదినిడి నడుచుకొమ్ము ।

ఇటు మొదలుజమ్ము నదతిజాచుకొమ్ము ।

దివిజలవిషమ్ము మూ దేవిభువికిబొమ్ము ।

దైవధ్యాన మొనరించి మేలొందినలేడి.

చ॥ పులకు వేటకుక్కలను పార్శ్వము లందికి వెళ్లనాదవా ।

నలయును బెట్టివ్యాధుడును నారసముంగొడు గాడియుండె గూ ।

నలు నలుకాళ్ల జట్టి గమంబొరించి దొడంగెనాదమా ।

నలగిజాల నేళకుబాగును నేయియెచ్చు దిక్కునా ।

కిలనెవరయ్య నత్తరుణ నేలగదయ్య త్రిలోక నాయకా ।

మ॥ అనియారీతి కరంగి దైవమునులోపిరివిగా నంత ద ।

తాగునూనర్పమురాగ బావకుడు వేజల్లారె నావ్యాధుడున్ ।

ఘనస్థూతము చేతగూలె పదపన్నా లేయకానీకమున్ ।

బనె సారంగముగాంచె నీశ్వరకృపాసారంబుచె సౌఖ్యమున్ ।

వృద్ధపతి—పడుచునతి సంభాషణ.

తే॥ గీ॥ నాతిరో! పూర్ణచంద్రుడేనాముఖంబు ।

తెలుపుమీసమే పదియారుక శలుసుమ్ము ।

బొను శశిముఖులనుమాట యేనెఱుగుదు ।

నేను పద్మాక్షి నాటనా నేరమేమి ।

సంసారులలో అంకలాడి.

గీ॥ అతడునుండురుడభిలవిగ్యాధికుండు ।

మిగులనేర్పరి నరకుడు దగినవాడు ।

గాలి యొకలోపనుచోటగలదు పెండ్లకు ।

మిమ్ములకదినవాడయ్యె పొలతిమిన్న ।

అవమానస్తుతి.

సీ॥ వశవారిశ్చంద్రభూవరుడు రాజ్యము సేయుకాలమందెచ్చోట సూరి
తీవు । నలనుహీధవుడు విన్నాణంబుగా వసుంధర నేల నెచ్చోట
దాగితివు । పృథుచక్రపత్నిః పృథ్వీపాలనము సేయ నేపదేశంబు
నసేగ్గతివు । పాండవాగ్రజమహిపాలుడుర్విపాలనముసేయ నెచ్చో
టననుసితివు ।

గీ॥ కలియుగంబున విచ్చేసి ఖలులదాసి ।

కలిమిదయసేయ తుద కరకమునద్రోయ ।

నీకెఱిగిజమ్మ నాదరిరాకుమమ్మ ।

అవమానస్తు బుధులకాద్యగ్రహమ్మ ।

మోసపుష్పబోడిడెంటుకంపెనీలనుగ రింది.

ఉ॥ గాలఁ గేసి నేషును గ్రహ్యచోలాగినరీతి మెంబరల్ ।

కాలమునీలమునకు నై నొకలాభయకంతమంచు వే ।

లంబు జేసి విత్తునొక లాగెను మానవుప్రవిడెంటు కం ।

స్త్రీలిలవిస్తరిల్లి నొక పేటలొండలనీయ నోరమా ।

లోల ! దరి నొకలొండలనొక మాన్పునమథులెవ్వరి ।

కాలమునొకలొండలనొక మాన్పునమథులెవ్వరి ।

కాలమునొకలొండలనొక మాన్పునమథులెవ్వరి ।

కాలమునొకలొండలనొక మాన్పునమథులెవ్వరి ।

కం॥ ధర నేడంటులమరి మెం ।

బరులిచ్చిన సొమ్ముదాచి పంపక కంప్తీ ।

దొరగారురకీదుల నే ।

మరి పంపక లేకటంచు మాయలబన్నన్ ।

ఘనశనొండను దేసించిన మూర్ఖులనంగరి.

ఉ॥ ఆరయబొట్టజించిగన నయ్యముంగవరాని గాన ।

విన్యాయచనప్రశస్త న్న కవితారనమానగలేని మూర్ఖులి ।

ద్ధురుణిలో నభాస్థలిని దంభమునొండనువన్యసింది బం ।

గారు మెడల్ని సాములీడగై కొనుపారికి గొప్పవచ్చునే ||
పతి పరకారతాతతుండని చింతిరచెడికులాంగం.

కం॥ ఇరవునగలవస్తువులె ।

వ్వరికిచ్చినగాని యోర్పుచాణబకటా । ।

వరుడు తనహృదయమున్ బర ।

తరుణులకుంధారపోయ చాళగవళమే ||

గీ॥ ధరణి నత్కథలేవిన్నంతపటకు నెదను ।

మనమునీరీతి నడిచినమంచిదనుచు ।

తొలగివచ్చియునాబుద్ధి ద్రోతురకట ! ।

చక్కగా బూదెలోబొద్దుకుక్కపొల్కి ||

పొడుము—సానిసాప.

గీ॥ పొడుమునకు సాసులకు సరిపోల్పవచ్చు ।

లాలనఘనీయనెత్తి పెనోలలాడు ।

నిఖలద్రవ్యంబుమాపునునిద్రచెఱుపు !

అవని రసీకులు రెంటినిసరయగలరు ||

చ॥ వలవనికాంతకై తిరుగువాడొకమాల ధనంబుగల్గినన్ ।

వలసినవస్తువుల్గొననివాడొకమాల సభాంతరంబులన్ ।

వలవనిదప్పులస్వతకువాడొకమాలడుగాక నూరికి ।

స్వతవలనిల్లుగట్టుకొని యేలుచునుండెడివాడు మాలడే ।

సంగీతవాంఛలేనిమనుజుడు.

గీ॥ పసులకును బాములకు బసినిసువులకును ।

గానమానందకరమని ఘనులువల్కి ।

రట్టిగానమందానక్తి బుట్టవట్టి ।

మానవుడు మానవుడుగాడు మానుసముడు ।

సన్యాశియను పేరుగలవేశ్య చెలికత్తెనుజూచి.

కం॥ కన్యావినుమిటుడెల్పెద ।

మాన్యతతో నన్నుగూడు మనుజుల పర హ

స్తస్యస్తార్థము చేకొని ।

సన్యాసులజేయకున్న సన్యాసీనటే ।

పెద్దలమనసు వెన్నకన్న మెత్తన.

చ॥ ఘనసనీతమున్ మృగువుగాభవినెంతయు దానికన్న స ।
జ్ఞసహృదయంబు హెచ్చునుచు జాలెద గారణమేమియంటిరా ।
తనకు వినత్తువచ్చునెడ దగ్ధముగాగలదేకమన్య జీ ।
వనములు గవ్వముల్పడ ద్రవంబగుగా దె ద్వితీయమొళివా ! ।

మ॥ లలితార్థగ్రహణ ప్రచండి కవితాలంకారులౌ వారి ముం ।
దలలందుయ్యలలూగుచుండు కవితాతన్వీమణీ ! నేడు నీ ।
కు లభించెంగద దైవయోగమున మూర్ఖుండున్ రసంబన్న నా ।
వలకుంబోయెడివాడు దైవగతిదప్పనన్ శక్యమే ప్రోడకున్ ।

గీ॥ కామమల బాల్యదశయందు గాల్గనత్తి ।

యాననంబున మొలపైకినివ్వటిల్లి ।

ముసలితనమున నోటను మొనసియుంట ।

సహజమిది యెల్లజీవులచరణమరయ ॥

ఉ॥ చిత్తజ్ఞానోర్వక నిశీధిని రమ్మనిప్రావీతీపు నీ ।
యత్తయు నీటజాడ సరయంగలదట్టిదె తోడికోడలో ।
చిత్తరీ ! నిమగంతు మునుపే వరదీసిసకత్తి చూడగా ।
గత్తులబోను నీగృహము కంజడలేక్షణ ! యెట్లుపత్తునే ।

అమాయకపుభర్త—గయ్యాళియగుభార్య సంభాషణ.

మ—గీ॥ అన్నముడకలేదేమి పాపాత్మురాల ! ।

ఆ— పాపి నీతిండిగాని నే పాపిగాను ।

మ— చాలుచాలును ప్రేలెదవేళరండ ! ।

ఆ— రండ నీతల్లిగాని నే రండగాను ।

మ— గేస్తుడనియిందు గాన నీగృహమునాది ।

ఓసి పోపొమ్ము నాయంటనుండదగవు ।

- ఆ— తగినయిల్లాలినాట నిటగలహక్కు ।
నాదిగావున నిటనుండి నడిచిపోమ్ము ।
- మ— గంపగయ్యాళితోగూడి కాపురంబు ।
సలుపుచుండుటకన్నను చావుమేలు ।
- ఆ— కొఱతనాకేమిలేదు లోకులకువెఱచి ।
కంఠమునగల సూత్ర మొక్కటియెవిడుతు ।

లుభ్యాగేనదులసంగతి.

- ఆ॥ గీ॥ లోభివానిసొమ్ము లోలోనవృద్ధియై ।
ఇంచుకైన లాభమెవ్వరికిని ।
లేక క్షీణమాను లోకంబునంగల ।
బాలవిధవచనులు గూలినట్లు ॥

త॥ ధనమధికంబుగూర్చి తగుదానము భోగమునేయకుండు లో ।
భిని పెనుచీపురంచు పృథివింగల పెద్దలు వాడుచుండు కా ।
రణమిలరాల్చు గింజలనురాశియొనర్చుచు నుండుగాసి తా ।
డినునె తదీయబీజవితతిం దలపోయగ్గి బాణమిత్రమా ? ।

నారదుడ్చుశృంగరునితో.

సీ॥ ఉత్పేక్షతో బోయమున్నట్టుజెప్పిన నాచురల్లనియెడి టీచరొ
కడు । ద్రాక్షపాకమున కైతముసెప్ప దాని సింపిలుస్సెలుగావచు
వీడరొకడు । లలితాంగి రాగమాలాపింపగావిని బేగడి యనడి
యుద్యోగియొకడు । అపలయలేకుండ నాదితాళమువేయ జంపె
తాళంబును శాస్త్రియొకడు ।

గీ॥ ధరణిలోపలనిటువంటి నరకులుండ ।
సుకవినంగీత విద్వాంసనికరమునకు ।
కటకటా తగుకారవంబెటులగలుగు ।
సంగసంభమదనాశ ! యుభకేశ ! ॥

నోరున్నదలగాచును.

మేక సింగముల పంభావణ.

- సింగ—గీ॥ ఎవ్వడవు నీవు
మే— మేకల నేలువాడ ।
సింగ— నామమెయ్యది
మే— సింబోతు
సింగ— నాగృహముస । నేలయుండుట
మే— ఇరువదియేనుగులను ।
పులులునూరింటి నొక సింగమును భుజించి ।
గడ్డమంతయుగొరిగింప గట్టివ్రతము ।
పూనివచ్చితి
సింగ— కాపుమోపుణ్యమూర్తి ।
అనుచు వాలంబుముడిచి సింహంబుసనియె ॥

గుర్మయపట్నము.

గ్రామస్తుడు బాటసారి ప్రసంగము.

- బా—గీ॥ ఆయ్య ! యూయూరులలోన మహాత్ములెవరు ।
గ్రా— తాటిచెట్టులె
బా— సరిమంచిదాతలెవరు ।
గ్రా— చాకలులెవగల్పట్టలుచక్కజేసి
వచ్చిరాత్రినిచ్చుటను
బా— విద్వాంసులెవరు ।
గ్రా— అన్యకాంతిలబరవిత్తమవహరింప !
నల్లవారిలు విద్వాంసు
బా— లేవిధమున
జీవనముసేయుచుంటివ్రా కెవును సచివ ! ।
గ్రా— విషక్రిమిన్యాయమునను జీవింపుచుంటి ।

కాలమహిమ.

సీ॥ మేదినిలో రిఫారేషనువృద్ధియై వారకామినుల గర్వంబుఁద్రోసి
అలరై నుమిల్చు భావ్యమువంది జీవించుబీదల నోటిలో బెడ్డవేసి
ముద్దుగబాడు గ్రామోపానులకుదెంచి గాయకశ్రేష్ఠుల వాయి
మూసె । రమణీయమగునట్టి ద్రామాలువిచ్చేసి స్కూలుపిల్లల
యిండ్లగూలదీసె ।

గీ॥ కడుపుజించినవక్షరజ్ఞానమైన ।

లేని హరిదాసులీభువిలోన వెలసి ।

గరిటిభాగవతాలమంటగలిపినా ।

కటకటాయేమనందు నీకాలమహిమ ।

అవివేకినిజూచి నువ్వేకి.

సీ॥ వాయుభక్షణజేసి వర్తించునర్పణు జలకణంబుగ్రసించు చాత
కంబు । మితిలేనియాకుల మెనపునుమేవంబు భ్యానింపుచుండు
నిత్యము బకంబు । అప్పులముచుగు నేల్లప్పుడు మీనంబు ముద
మున గుహనుండు మూషికంబు । బూడిదలోనబొర్లాడు బాలే
యంబు చనములో నంచరించునుమెకంబు ।

గీ॥ ఇన్ని జేసిన మృగములకేఫలమ్ము ।

గలిగె నవివేకులగుమానవులు సతమ్ము ।

ప్రతములెన్నిగావింప నిరర్థకమ్ము ।

తపమునకు జ్ఞానమే మూలధనమునుమ్ము ।

కం॥ భగవంతునిగుణదోషము ।

ల గణింపగవళమె లోకులకు గారణమె ।

న్నగ ప్రధను మనంతము బా ।

త్రిగలేదు ద్విత్వీయమో సుఖీజననినయా ! ।

సీ॥ దైవసృష్టిలోనధరణిఘనంబున్న భరియించె నలదాని పాపతేడు ।
పాపతేడేదండివాడన్న సతనికంకణముగాధరియించె గరళగళుడు ।
గరళకంతుని గొవ గాదలంచినను మావిభుని వాసుకినెత్తె వెండి

కొండ । వెండికొండను నరుత్పడ్డ భావింప లాభననై నా
రావణుండు ।

గీ॥ రావణునివంచె కార్తవీర్యార్జునుండు ।
అరినిబడగొల్పెను బహదగ్నితనయుండు ।
జామదగ్నిగర్విముదోలే గామభద్రు ।
డలెడు పరమభక్తులమనోలతనాజిక్లే ॥

గోపాంగనాభూతులప్రసంగము.

శ్రీ॥ చంపితి భావిభున్దగడు నన్నుచేమృతినొండె బాలకున్ ।
గొంపనువీడి భీతిగొని నోవెతిభురమేగి పొట్టకై ।
కంపుశరీరమర్థసత్తికై నడచి పట్టకోటికమ్మి జే ।
వింపమదీయసూనుడల పట్టకమే నాచిచ్చి నన్ను మో ।
హింపగ పాలుచేపె దనువేటికియలచు దవాగ్నిలో బ్రవే ।
శింపనలందు గాల్పమిని ఛేయసియిచ్చటజేరి నతి పై ।
గంపనుబెట్టి పాలైరుగుగౌళలమొప్పగ నమ్మియాత్మపై ।
తెంపుననుంటి మానవపతి ! ఎగవేటికి చల్లచిందినన్ ॥

సీ॥ క్షీతిలోననరులకు శరవర్షములు మిలెంబనియెడరిది నిశ్చయంబు
గాదు । పసితనంబందో యావనమందో యావనాంతమునందో
లేకవృద్ధదళయందో । నీటనో జంతువునోటనో పెనుబామ నా
టుననో శత్రుపోటువలనో । ఇంటియందో నిప్పుమంటయందో
లేక పల్లెయందో గొప్పపట్నమందో ।

గీ॥ మరణమేరూఢియనినమ్మి మనుజులెపుడు ।

ప్రాణమున్నంతలో దైవపాదపూజ ।
సంబుగావించి కాశ్వితానందపదవి ।
సరగగొనుటయే జన్మకుసార్థకంబు ॥

పరసతీసంగలాభము.

సీ॥ మిత్రప్రబంధుకశత్రులచేపోటు ధన జనాదరణ నిద్రలకు జేటు ।

తోగముల్దగుల నల్లరిలోన నగుబాటు తమ కులాచారవ్యతిరేక లో
టు । పగలోకముఖ దేహబల కీర్తులకునోటు । చానమగతువిన్న
చావునేటు । పగవారువిన్నచో బలుపురతోజాటు జనవతిగన
చెఱసాలపాటు ।

గీ॥ పరసతులవొత్తు గోరినవారికిట్టి ।
గతులు గలుగకమానవు గానిట్టి ।
చేష్టలనుమాని భార్యలజెట్టబట్టి ।
పడుచుటయె మేలు దుర్బుధివిడిచిపెట్టి ।

పిల్లి యేచుగులసంభాషము.

పిల్లి—గీ॥ తలవయినిధూళిచాల్చి యాకులగనింపు ।
చుందుమ్రా వారణాధమా ! యూరుబైట
నేను భూపతిశయ్యపై నిద్రజెంది ।
అతడుదినుసాత్రలోన మీరాన్న మెపుడు ।
మెసపుచుందును

మోను— రాజనామీదనకిక్కి
విజయదశమినాడిరూదెంచువేళ నతని ।
కంటబడుమప్పు నీకెట్టిగారవంబు ।
జరుగునోచూడు ముంద్రాలచక్రవర్తి ।
తీరికలేనియద్యోగికి భార్య జారిణియైన వానియవస్థ.
గీ॥ అలిజారిణియైయుండ వ్యవధిలేన ।
వ్యాపకముగల్గినటువంటి వానిమనసు ।
అన్నమిడవచ్చు పూటకూళ్లమ్మ కట్టి ।
నరుదుకొను చిన్నమడిబట్ట సరణిమండు ।

గారి—శంకరునితో.

చవి॥ అటుగక నాలింపుము మహానట ! భిక్షకులాట సాటి భా ।
మలు నరదూతిరిట్టి పనిమానడు సేద్యముమంచి నృత్తివే ।

మలయ నేగి వేడిన రమాప్రియుడుర్విని నీరపాణి నా ।
 గలిని యముండుదున్న నలకావతి బీజచయంబొసంగు మీ ।
 బల వృక్షభ్రతిశూలములు వజ్రనెయ్యాన్నవి వాటి నారుమో ।
 మాలకొమరుండు మేపు నల భోజనవస్తులేనుదెత్తు నా ।
 పలుకులగారవించి యిటుపైకృషి జేయుడిటంచుబల్కు బూ ।
 ఘట యెకిమీడు వల్లెయనుచు స్వ్యవసాయము సేయనీకొనన్ ॥

దుష్ప్రపభవర్శనలాభము.

కం॥ పిల్లల శేఫంబులకున్ ।
 బెల్లంబని నామముంట విని చీమలు శే ।
 వెల్లిస నెట్టిఫలంబో ।
 కల్లరిపభు నాశ్రయింప గాతత్పలమే॥

సాధుసంపర్కము లేనియిల్లు.

గీ॥ పసుధ నేయింట సాధుల సాధధూళి ।
 పడునొ దానిని ప్రాజ్ఞులుభవనమండ్రు ।
 అటులగాకున్న తత్త్విధమక్షరంబు ।
 లోపముగ నెంచదగినది కావులార ! ॥

దుర్జనసంగలాభము.

గీ॥ ఛిద్రనరులతోనెయ్యంబుజేసినట్టి ।
 ప్రాజ్ఞులకు గొప్పహాని తిప్పకఘటిల్లు ।
 వారిఘటమునగల ఛిద్రపాతనన్ని ।
 ధిగల కంచుగంటకు దెబ్బతగిలినట్లు ॥

సమాప్తము.

10368

